

Î N C H E I E R E

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Maria Ghervas

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dobre Lilia, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Efect Invest” împotriva deciziei din 10 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Efect Invest” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 16.12.2014 SRL „Efect Invest” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Biroului Vamal Chișinău, solicitând anularea actului administrativ, obligarea aplicării metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă și obligarea de a efectua recalcularea impozitelor plătite și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 28.07.2014 SRL „Efect Invest” a depus declarația vamală nr. 145133 privind importul cărnii de porcine congelată, dezosată, cu valoare declarată 338403,60 lei. La aceeași dată, Biroul Vamal Chișinău a întocmit Actul de inspecție, prin care a solicitat prezentarea corespondenței comerciale purtate în vederea încheierii și negocierii prețului, dintre vânzător și cumpărător, precum și cataloagele, listele de prețuri ale firmei producătoare/vânzătorului.

Susține că, corespondența comercială a fost prezentată de către SRL „Efect Invest” la momentul depunerii declarației vamale, fapt confirmat prin pagina documentelor anexate, însă cataloage sau liste de prețuri reclamantul, la acel moment, nu dispunea, fapt despre care i-a fost comunicat colaboratorului vamal.

Menționează că, necăutând la faptul că toate actele care confirmau valoarea bunurilor importate au fost prezentate de către reclamant la data de 29.07.2014, Biroul Vamal Chișinău, prin Actul de inspecție a majorat valoarea în vamă a mărfii pînă la

590003,60 lei. În urma majorării în vamă a mărfii, conform procedurii vamale imperative, a fost perfectată altă declarație vamală sub același număr, în care s-a indicat valoarea statică majorată pînă la 590003,60 lei. Necătînd la faptul că reclamantul a prezentat la Biroul Vamal Chișinău toate documentele necesare pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate, autoritatea vamală nu și-a schimbat decizia de majorare a valorii în vamă din Actul de inspecție din 28.07.2014.

Afirmă că, dispunea de toate documentele necesare confirmatoare, precum că valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal a fost determinată și declarată în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă, fiind prezentat contractul de vânzare-cumpărare, scrisoarea de trăsură internațională, factura comercială, declarația de export a vânzătorului din țara de origine, dispoziția de plată și multe alte acte, inclusiv corespondența dintre vânzător și cumpărător, însă Biroul Vamal Chișinău a dispus majorarea valorii în vamă, aplicând metoda de rezervă de determinare a valorii în vamă a mărfii, prezentând Actul de inspecție din 28.07.2014. Astfel, în rezultatul acestei majorări, SRL „Efect Invest” a fost impus să achite neîntemeiat drepturile de import de 281874,12 lei, în loc de 200154,44 lei, achitând nejustificat suma de 81719,68 lei.

Relevă că, la 04.08.2014, a contestat actul menționat printr-o cerere prealabilă adresată Biroului Vamal Chișinău și Serviciului Vamal al Republicii Moldova. Prin scrisoarea din 11.09.2009 Biroul Vamal Chișinău a respins contestația, iar la data de 01.09.2014 contestația a fost respinsă și de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Prin hotărârea judecătoreiei din 11 mai 2015 Botanica mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 10 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, apelul depus de SRL „Efect Invest” a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 18 ianuarie 2016 avocatul Dobre Lilia, în interesele SRL „Efect Invest”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărârile instanțelor judecătorești sînt neîntemeiate și ilegale, deoarece concluziile expuse în hotărârile pronunțate sunt arbitrar, fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că, decizia din 10 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată la data de 23 noiembrie 2015, fapt confirmat prin plicul cu ștampila oficiului poștal. (f.d. 153)

Respectiv, Colegiul reține că, recursul declarat de către avocatul Dobre Lilia, în interesele SRL „Efect Invest”, la data de 18 ianuarie 2016, este declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de avocatul Dobre Lilia, în interesele SRL „Efect Invest”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Dobre Lilia, în interesele SRL „Efect Invest” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Dobre Lilia, în interesele SRL „Efect Invest” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul Dobre Lilia, în interesele SRL „Efect Invest” împotriva deciziei din 10 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Oleg Sternioală